

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 1004111873
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1004111873.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Andrei Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Anny Markovej, v spore žalobcu: 1/ JUDr. C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., R., 2/ PharmDr. L. K., nar. 1X.XX.XXXX, bytom H., R., spoločne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o. so sídlom Šumavská 3, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta: JUDr. Gabriel Almáši, proti žalovanému: JUDr. Anton Tichý, M. R. Štefánika 20, Pezinok, správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2017, č. k. 12Cbi/23/2004-583, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. apríla 2017, č. k.:12Cbi/23/2004-583 p o t v r d z u j e .

II. Žalobcom s a p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd alebo „súd prvej inštancie) rozsudkom z 26. apríla 2017, č. k. 12Cbi/23/2004-583 rozhodol, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, je povinný vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Bratislava IV, obec Bratislava - m. č. Karlova Ves, k. ú. L. H., L., XX, XX, súp. č. XXXX, parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, 1426/491 a to:

- nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 15,66 m², podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX,
- nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 15,93 m², podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX,
- nebytový priestor č. XX-X na G., 1.p., o výmere 206,71 m², podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamietol. Tretím výrokom rozhodol, že žalobcom 1/ a 2/ sa priznáva plná náhrada

trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že uznesením z 29. novembra 2016, č. k. 5Obo/13/2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. marca 2016, č. k. 12Cbi/23/2004-506 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie bude vo veci ďalej postupovať tak, že doplní dokazovanie výpismi z banky preukazujúcimi či došlo k zaplateniu odplaty zo zmluvy o postúpení práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o., resp. APROX SK, s. r. o., zo dňa 27. marca a 3. apríla 2002.

3. Žalobou podanou 30. marca 2004 sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali vylúčiť garáž č. X/XX o výmere 15,66 m², garáž č. X/XX o výmere 15,93 m², garáž č. X/XX o výmere 15,93 m² na L., XX, XX, nebytový priestor č. XX-X na G., 1.p., o výmere 206,71 m², zapísané na LV č. XXXX zo súpisu majetku konkurznej podstaty žalovaného. Žalobu odôvodnili tým, že predmetné garáže nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7. októbra 2002 od spoločnosti SIVA-BA, s. r. o. a nebytový priestor nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo 7. októbra 2002 od spoločnosti ISTROTECH, s. r. o. Namietali, že predmetné garáže a nebytový priestor neboli zahrnuté správcom do majetku konkurznej podstaty oprávnené, pretože uvedené nehnuteľnosti nadobudli dobromyseľne, bez vedomia akýchkoľvek právnych väd. Ich vlastnícke právo bolo rozhodnutím príslušného katastrálneho úradu právoplatným rozhodnutím o vklade, zapísané do katastra nehnuteľností.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním z 9. februára 2005 v tom zmysle, že predmetná nehnuteľnosť bola na základe absolútne neplatnej zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 prevedená na spoločnosť APROX SK, s. r. o. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný považuje tento prvý prevod nehnuteľností za absolútne neplatný, nemôžu byť platné ani všetky následné prevody súvisiace s vlastníctvom tejto nehnuteľnosti. Absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu vidí žalovaný v tom, že právny úkon svojím obsahom a účelom obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom. Stavebné bytové družstvo Viktória ako dlžník uzatvorilo 18. júla 2001 zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka medzi veriteľmi POĽNOBANKA, a. s. a MERKURIA, a. s. v znení dodatkov, ktorou sa Stavebné bytové družstvo Viktória zaviazalo, že od podpisu zmluvy bude realizovať všetok svoj bezhotovostný platobný styk, týkajúci sa polyfunkčného objektu, výlučne cez bežný účet č. XXXXXXX/XXXX, resp. č. ú. XXXXXXX/XXXX. Úpadca poškodil veriteľov tým, že previedol súbor nehnuteľností na spoločnosť APROX SK, s. r. o. a za tento prevod nebola úpadcovi zaplatená žiadna odplata, a preto navrhol žalobu zamietnuť.

5. Rozsudkom z 8. marca 2012 č. k. 12C/172/2007-470 bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. XX-X na G., 1.p., o výmere 206,71m², zapísané na LV č. XXXX súdom prvej inštancie zamietnutá a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2015 č. k. 3Co/349/2012-509 bol rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 12C/172/2007-470 potvrdený ako vecne správny. Predmetom uvedeného konania bolo aj určenie vlastníckeho práva k rozostavaným garážam č. X-XX, X-XX. Uvedené garáže patrili do súboru garáží, ktorého súčasťou boli aj garáže, ktoré sú predmetom tohto konania.

6. Krajský súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom zástupcov účastníkov, výpisom LV č. XXXX, kúpnu zmluvou zo dňa 07.10.2002, kúpnu zmluvou zo dňa 08.10.2002, kúpnu zmluvou zo dňa 07.10.2002 zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002, zmluvou zo dňa 18.07.2001 uzatvorenou medzi SBD Viktória a veriteľmi POĽNOBANKOU, a. s. a MERKURIA, a. s., oboznámením sa so spisom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 12C/172/2007, výpisom žalovaného z obchodného registra a výpismi spoločnosti APROX SK, s. r. o. z obchodného registra, obsahom spisu a predmetnom rozhodnutí ustálil skutkový stav nasledovne:

- Uznesením Krajského súdu Bratislava z 24. septembra 2003 sp. zn. 4K/22/2003 bol vyhlásený konkurz na majetok Stavebného bytového družstva Viktória. Dňa 17. februára 2004 zaradil správca konkurznej podstaty SBD Viktória do súpisu majetku aj predmetné nebytové priestory. Vlastníkom nebytových priestorov č. X/XX, X/XX a nebytového priestoru č. XX-X zapísaným na LV č. XXXX sú žalobcovia

1/ a 2/ v celosti. Dňa 18. júla 2001 uzatvorilo SBD Viktória zmluvu s veriteľmi POLNOBANKA, a. s. a MERKURIA, a. s. Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 postúpilo SBD Viktória na spoločnosť APROX, s. r. o. práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe. Postúpené práva a povinnosti sa týkali aj predmetných nebytových priestorov ako aj nebytového priestoru č. 1 o výmere 206,71m². Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 10. apríla 2002 postúpila spoločnosť APROX, s. r. o. práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe na spoločnosť ISTROTECH, s. r. o., IČO: 35 791 144. Postúpené práva a povinnosti sa týkali nebytového priestoru č. X o výmere 206,71m². Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 11. apríla 2002 postúpila spoločnosť APROX, s. r. o. práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe na spoločnosť SIVA-BA, s. r. o., IČO: 31 657 656. Postúpené práva a povinnosti sa týkali nebytových priestorov č. X/XX., X/XX, X/XX. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7. októbra 2002 došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetným nebytovým priestorom č. X/XX, X/XX, X/XX. zo spoločnosti SIVA-BA, s. r. o. na žalobcov 1/ a 2/. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7. októbra 2002 došlo k prevodu vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. 1 o výmere 206,71 m² zo spoločnosti ISTROTECH, s. r. o. na žalobcov 1/a2/v podiele 1/3. Všetky uvedené prevody prešli riadnym zápisovým konaním na príslušnom katastre nehnuteľností.

7. Právne vec posúdil poukazujúc na ust. § 39 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 6 ods. 1 a ods. 2, § 19 ods. 1 a ods. 2 a § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Podľa súdu prvej inštancie skutočností, že na majetok úpadcu SBD Viktória bol vyhlásený konkurz ako aj, že boli uzatvorené zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 medzi SBD Viktória a spoločnosťou APROX SK, spol. s r. o. a zmluva o postúpení práv a povinností spol. APROX SK, spol. s r. o. a SIVA-BA, s. r. o. ako aj uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva nebytových priestorov zo dňa 7. októbra 2002 medzi spoločnosťou SIVA-BA, s. r. o. a žalobcom 1/ a 2/, ako aj uzavretie zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. X o výmere 206,71 m² zo spoločnosťou ISTROTECH, s. r. o. na žalobcov 1/ a 2/ v podiele 1/3 sú medzi účastníkmi nesporné. Spornou v tomto konaní bola namietaná absolútna neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002, ktorou boli postúpené práva a povinnosti z SBD Viktória na spoločnosť APROX SK, spol. s r. o. a tým aj neplatnosť všetkých nasledujúcich zmlúv týkajúcich sa prevodu predmetných nehnuteľností. V rámci konania o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou vlastníctva k predmetnej garáži, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba o určenie vlastníckeho práva vedená na Okresnom súde Bratislava IV, ktorou sa žalovaný domáhal určenie vlastníckeho práva k predmetnej garáži bola zamietnutá z procesných dôvodov - nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na strane správcu konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 ako platnú. Tieto zmluvy boli v súlade s § 37 ods. 1 OZ uzatvorené slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, bol v nich presne určený predmet zmluvy a prejavená vôľa účastníkov takúto zmluvu uzavrieť. V tomto kontexte uviedol, že je pravdou, že po uzavretí tejto zmluvy o postúpení práv a povinností, vzhľadom na reťazenie ďalších udalostí týkajúcich sa predmetnej garáže, mohli u žalovaného vzniknúť pochybnosti o platnosti predmetných zmlúv, z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi. Takéto podozrenie správcu malo podľa názoru súdu prvej inštancie viesť k podaniu žaloby, ktorou by sa správca v zákonnej lehote domáhal odporovateľnosti právnych úkonov. Takáto žaloba však zo strany správcu podaná nebola. Podľa súdu prvej inštancie neobstoí teda vznesená námietka absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení práv a povinností zo strany správcu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. V konaní nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že by zmluvami o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 došlo na strane SBD Viktória a spoločnosti APROX, spol. s r. o. ku konaniu, ktoré by obchádzalo zákon, bolo by v rozpore so zákonom alebo v rozpore s dobrými mravmi. Účastníci týchto zmlúv jasne prejavili v uvedených zmluvách svoju vôľu realizovať obchodný prípad prevodom práv a povinností k výstavbe predmetných nebytových priestorov. Skutočnosť, že tieto práva a povinnosti boli následne postúpené na ďalšie štyri spoločnosti okrem iného aj na spoločnosť SIVA-BA, s. r. o. sama osebe ešte nemôže byť dôvodom na posúdenie týchto zmlúv ako absolútne neplatných z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu prvej inštancie je potrebné a spravodlivé poskytnúť v tomto konaní právnu ochranu žalobcom 1/ a

2/, ktorí riadne uzavreli dňa 8. októbra 2002 kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva nebytových priestorov č. X/XX, X/XX a kúpnu zmluvu zo dňa 7. októbra 2002 o prevode vlastníctva k nebytovému priestoru č. X o výmere 206,71 m². Žalobcovia 1/ a 2/ v čase podpisu kúpnych zmlúv mohli vychádzať v otázke preukázania vlastníckeho práva len z výpisu z katastra nehnuteľností, kde boli spoločnosť ISTROTECH, s. r. o. a spoločnosť SIVA-BA, s. r. o. uvedení ako vlastníci. Žalobcovia 1/ a 2/ v čase podpisu kúpnych zmlúv nemohli mať reálnu vedomosť o tom, že medzi SBD Viktória a POĽNOBANKOU, a. s. a MERKÚRIA, a. s. bola uzatvorená nejaká zmluva, na výpise z listu vlastníctva neboli uvedené žiadne ťarchy a nemohli teda ani pri vynaložení maximálnej obozretnosti a ostražitosti zistiť a mať vedomosť o tom, že by kupované nehnuteľnosti mohli mať právne alebo iné vady. Žalobcovia 1/ a 2/ podpísali kúpne zmluvy v dobrej viere v zápis v katastri nehnuteľností a zaplatili kúpnu cenu čo bolo v konaní preukázané.

8. Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie posúdil namietané zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 za platné, a vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobcovia získali vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam na základe riadne uzavretých kúpnych zmlúv, dospel k záveru, že nadobudnutie vlastníctva žalobcami 1/ a 2/ bolo riadne preukázané.

9. Súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava z 8. novembra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. januára 2011, č. k. 2Kv/1 19/05-95, ktorým rozhodol, že trestné stíhanie obvineného A. G. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 5, Trestného zákona, ktorý bol konateľom spoločnosti APROX, s. r. o., zastavil z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom. Z citovaného uznesenia vyplýva, že v čase podpisu zmluvy s SBD Viktória mal konateľ spoločnosti A. G. myslieť za postúpenie práv nezaplatiť. Tento záver bol však vykonanými dôkazmi vyvrátený, pretože bolo zistené, napriek skutočnosti, že v ďalších zmluvách o postúpení práv a povinností medzi spoločnosťou APROX, s. r. o. a ďalšími štyrmi spoločnosťami nie je uvedená cena, táto bola dohodnutá osobitne a bola i zaplatená, o čom svedčia i pokladničné doklady, podpísané obvineným G. a konateľmi ďalších spoločností, ako i výpovede obvineného a svedkov. Vykonanými dôkazmi bola tiež potvrdená obrana G., že nemal úmysel niekoho uviesť do omylu pri podpisovaní zmlúv o postúpení práv a povinností zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002. Tiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že úmyslom strán, uzatvárajúcich zmluvy o postúpení práv a povinností, nebolo poškodenie SBD Viktória, resp. jej veriteľov POĽNOBANKY a spol. MERKÚRIA (z odôvodnenia rozsudku NS SR sp. zn. 5 Obo 66/2012).

10. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu SBD Viktória nepatrila úpadcovi a ani v priebehu konkurzného konania úpadca tento majetok nenadobudol, rozhodol súd prvej inštancie vo veci tak, že v súlade s cit. ust. zákona predmetný byt vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. Žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhali aj vylúčenia nebytového priestoru č. X/XX o výmere 15,93 m² zo súpisu majetku konkurznej podstaty žalovaného. Súd prvej inštancie z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva zistil, že k uvedenému nebytovému priestoru je zapísané vlastnícke právo inej osoby a preto v tejto časti žalobu zamietol, pretože žalobcovia 1/ a 2/ nie sú v tomto konaní vo vzťahu k nebytovému priestoru č. X/XX aktívne legitimovaní.

12. Vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2016, č. k. 5Obo/13/2016, krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zmluva o postúpení práv a povinností nie je ako typová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku. V súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, môžu účastníci uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá. V prejednávanej veci uzavrelo SBD Viktória so spoločnosťou APROX, spol. s. r. o. zmluvu o postúpení práv a povinností, v ktorej jasne a zrozumiteľne prejavili úmysel a cieľ toho čo chceli dosiahnuť. Táto písomná zmluva obsahuje presný a zrozumiteľný predmet vzájomných záväzkov. Zaplatenie odplaty za postúpenie práv zo zmluvy nie je podstatnou náležitosťou zmluvy a samotné nezaplatenie odplaty nemá za následok neplatnosť zmluvného vzťahu (zmluvy). Nezaplatenie odplaty za postúpenie práv a povinností môže mať

za následok vymáhanie povinnosti na zaplatenie odplaty, resp. odstúpenie od zmluvy, ale nemôže mať vplyv na jej platnosť. Vzhľadom na vyššie uvedený právny názor nepovažoval súd za potrebné a hospodárne vykonať navrhnuté dokazovanie, pretože jeho výsledok by nemal žiaden vplyv na posúdenie platnosti zmluvy medzi SBD Viktória so spoločnosťou APROX, spol. s r. o. zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. 262 ods. 1 a 2 C. s. p, úspešným žalobcom 1/a2/ priznal plnú náhradu trov konania.

13. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2017, č. k. 12Cbi/23/2004-583 podal odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vyhodnotil všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré sú obsahom súdneho spisu a ktoré boli počas pojednávania vykonané na objektívne zistenie rozhodujúcich skutočností, a tým dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym záverom. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie presvedčivo nevysporiadal s posúdením absolútnej neplatnosti predmetných zmlúv o prevodoch nehnuteľností z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi a obchádzaním zákona. Žalovaný je presvedčený, že vykonané úkony - uzatvorenie zmlúv o prevode práv a povinností konateľmi spoločnosti APROX, s. r. o. a ďalšími štyrmi spoločnosťami neboli vážne a slobodné právne úkony v súlade so zákonom a dobrými mravmi, ako aj zásadami poctivého obchodného vzťahu aj preto, že títo konatelia plnili vôľu iných osôb a iba podpisovali pripravené listiny o právnych úkonoch bez toho, aby vedeli, čo je obsahom týchto právnych úkonov. Tieto skutočnosti boli v rámci dokazovania preukázané. Táto skutočnosť je zrejma podľa žalovaného, aj z výpovedí v trestnom konaní, že osoby konajúce za štyri spoločnosti boli „bielymi koňmi“ a že išlo o drogovu závislé osoby a vo vážnej finančnej tiesni. Uskutočňovanie prevodov za sumu cca 35 miliónov Sk bez overenia platobných možností nadobúdateľa APROX túto sumu zaplatiť, bez akéhokoľvek zabezpečenia tohto záväzku a následné okamžité „darovanie“ týchto nehnuteľností ďalším pripraveným subjektom a to bez ohľadu na to, že APROX, s. r. o. odplatu v dohodnutej výške a lehote nezaplatil a ani nemal z čoho zaplatiť, je zjavným úmyselným organizovaným tunelovaním úpadcu, pri ktorom nemožno v žiadnom prípade uvažovať o nedbanlivosti, ale o priamom úmysle účastníkov. To že išlo o vopred pripravený „scenár“ tunelovania a tým získania bezodplatne predmetných nehnuteľností za účelom ich predaja a nepoctivého obohatenia vopred určených osôb podľa názoru žalovaného potvrdzuje skutočnosť, že okamžite po výmaze záložného práva v katastri nehnuteľnosti boli tieto prevedené zo štyroch „transportných“ spoločností v rovnaký deň rovnakými zmluvami na ďalšie subjekty. Predmetnými právnymi úkonmi nešlo iba o úmysel poškodiť veriteľov, ale aj o úkony neslobodné, ktoré boli v rozpore s dobrými mravmi, došlo pri nich k úmyselnému nezákonnému prevodu vlastníctva k súboru nehnuteľností z majetku SBD Viktória tunelovaním. Tieto úkony jednoznačne vykazujú nedostatok slobodnej a vážnej vôle účastníkov a tiež nedostatky formálnoprávne. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/13/2016 z 29. novembra 2016 sa súd prvej inštancie v novom konaní podľa žalovaného s doplnením dokazovania výpismi z banky preukazujúcimi či došlo k odplate zo zmluvy o postúpení práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o., zo dňa 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 nezaoberal. Záverom žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2017 č. k. 12Cbi/23/2004-583 zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania, resp., aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobca 1/ a 2/. Uviedli, že žalovaný uvádza vo svojom odvolaní argumenty, s ktorými sa podľa ich názoru v plnej miere vysporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z napadnutým rozsudkom sa v plnej miere stotožňujú. Uviedli, že obsahom odvolania žalovaného sú viaceré domnienky a podozrenia, ktoré majú podľa jeho názoru za následok absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy o postúpení práv a povinností z SBD Viktória na spol. APROX Sk, spol. s r. o., ako aj nasledujúcich zmlúv týkajúcich sa prevodu predmetných nehnuteľností. Spomenuté domnienky a podozrenia však podľa žalobcov 1/ a 2/ neboli nijako preukázané. Mali za to, že samotná pochybnosť o súlade zmluvy s postúpením práva povinností nemôže mať za následok vyhlásenie tejto zmluvy za absolútne neplatnú, najmä s prihliadnutím na súladnosť tejto zmluvy s relevantnými zákonnými ustanoveniami. Súd prvej inštancie v uvedenom smere podľa názoru žalobcov 1/ a 2/ správne upozornil na možnosť vzniku pochybností ohľadne právnych úkonov, ale zároveň aj na

možnosť podať žalobu o odporovateľnosť, ktorú žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu nevyužil. Žalobcovia 1/a 2/ majú za to, že súd správne poukázal aj na dobromyseľnosť žalobcov 1/a 2/ pri nadobúdaní predmetných nehnuteľností. Žalobcovia 1/ a 2/poukazujúc na to, že v rozhodnom čase nemohli ani pri vynaložení maximálnej obozretnosti a ostražitosti mať vedomosť o predchádzajúcich podozrivých prevodoch, zastávali názor, že je potrebné a spravodlivé poskytnúť im v tomto konaní právnu ochranu vo vzťahu k ich dobromyseľne nadobudnutému vlastníctvu. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil ako vecne správny a žalobcom 1/ a 2/ priznal náhradu trov odvolacieho konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací [(§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon č.160/2015 Z. z.(ďalej len „C s. p.“)] v spojení s ust. § 36 ods. 2 C. s. p. po zistení, že odvolanie podala osoba oprávnená včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), pričom spĺňa náležitosti v súlade s ust. § 363 C. s. p., bez nariadenia pojednávania odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky žalovaného vyhodnotil nasledovne:- súd I. stupňa nepostupoval v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v jeho uznesení z 29. novembra 2016, sp. zn.: 5 Obo/13/2016, keď nedoplnil dokazovanie výpismi z bánk preukazujúcimi, že došlo k odplate zo zmluvy o postúpení práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o. Dôkaz, že došlo k odplate zo zmluvy o postúpení práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o. vyplýva z uznesenia Krajskej prokuratúry Bratislava z 8. novembra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. januára 2011, č. k. 2Kv/119/05-95, ktorým bolo rozhodnuté, že trestné stíhanie obvineného A. G. pre trestný čin podvodu /konateľ APROX-u, s. r. o./ bolo zastavené z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom. Záver, že v čase podpisu zmluvy mal konateľ R. G.mysel za postúpenie práv nezaplatiť, bol vykonaným dokazovaním vyvrátený. Cena za postúpenie práv z predmetných zmlúv bola dojednaná osobitne a bola aj zaplatená, o čom svedčia pokladničné doklady. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené preto k námietke odvolateľa - žalovaného nemohol prihliadnuť. Stotožnil sa s postupom súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil zaplatenie odplaty za prevod práv na základe rozhodnutia Krajskej prokuratúry v Bratislave, ako preukázaným, čím bola konvalidovaná povinnosť prvoinštančného súdu doplniť dokazovanie.- k námietke žalovaného, týkajúcej sa právnych úkonov - zmlúv o prevode práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o., ako úkonov neplatných, lebo vykazujú nedostatok slobodnej a vážnej vôle účastníkov a tiež majú formálnoprávne nedostatky, odvolací súd ako k námietke nedôvodnej prihliadnuť nemohol. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by odôvodňoval jeho námietku. Zmluvy nevykazujú nedostatok slobodnej a vážnej vôle účastníkov, čo súd prvej inštancie správne posúdil. Čo sa týka formálnoprávnych nedostatkov, tieto súd prvého stupňa skúmal a správne konštatoval, že zmluvy majú podstatné náležitosti vyžadované pre ich platnosť, t. j. obsahujú presný a zrozumiteľný predmet vzájomných práv a povinností, ako aj úmysel a cieľ toho, čo chceli dosiahnuť. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že samotné nezaplatenie odplaty, pokiaľ túto skutočnosť strany nevyhlásili za podstatnú, nemá za následok neplatnosť zmluvy. K zaplateniu odplaty však zo strany APROX-u, s. r. o. došlo, iný formálnoprávno nedostatok odvolateľ nenamietal. Odvolateľ namietal aj neplatnosť predmetných zmlúv z dôvodu ich absolútnej neplatnosti, ktorú spôsobil ich rozpor s dobrými mravmi a obchádzaním zákona. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa podrobne zaoberal touto námietkou žalovaného a následne vyvodil právne správny záver, že nedošlo k obchádzaniu zákona a ani k rozporu s dobrými mravmi. V podrobnostiach poukazuje na závery súdu prvej inštancie. Rovnako sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že žalobcovia podpisovali zmluvy o kúpe nehnuteľností vychádzajúc z údajov uvedených vo výpise z katastra nehnuteľností, pričom na výpise z listu vlastníctva ani pri maximálnej opatrnosti nemohli zistiť, že by kupované nehnuteľnosti mohli mať právne alebo iné vady. K podpisu kúpnych zmlúv a zaplateniu kúpnej ceny preto došlo, ako správne konštatoval súd prvej inštancie v dobrej viere v zápis v katastri nehnuteľností.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia /§ 387 ods. 2 C. s. p./ a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods.1 C. s. p. potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

19. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny tajomník/§ 262 ods. 2 C. s. p./.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 C. s. p./. Podľa ust. § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1/ nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/, § 421 ods. 2 C. s. p. Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné /§ 423 C. s. p./. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 424 C. s. p./. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 C. s. p./. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde lebo dovolacom súde /§ 427 ods. 2 C. s. p./. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha/dovolací návrh § 428 C. s. p. Dovolateľ musí byť zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom/§429 ods. 1 C. s. p./ povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je: a/dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom je právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnávateľ alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa /429 ods. 2 C. s. p./. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania /§ 434 C. s. p./. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania /§ 430 C. s. p./.